

deres Forhold ellers vilde være henvist til. Den *Tid*, hvori de enkelte Arbejdere ugentlig beskæftiges, skal *normalt* ligge mellem 16 og 32 Timer, saaledes at Arbejdstiden for den enkelte Arbejder fastsættes under Hensyntagen til hans Forhold, herunder i første Linie Omfanget af hans Forsørgerbyrder og Levevilkaarene paa det Sted, hvor han er hjemmehørende.

En i Foranstaltningen deltagende Person kan ikke ved *Flytning* opnaa Beskæftigelse i længere Tid, end han hidtil har haft, medmindre ganske særlige Forhold taler for Flytningen. Afgørelsen heraf træffes af Arbejdets Ledelse efter fornøden Forhandling med vedkommende Kommuner.

Efter derom af Socialministeren nærmere fastsatte Regler kan — hvor Forholdene taler derfor — *Udgifterne til Transport* af Arbejdere til og fra Arbejdsstedet og eventuelt til *særligt Arbejdstøj* helt eller delvis afholdes som Arbejdsudgift.»

Med Hensyn til *Principperne for Fastsættelsen af Arbejdsvederlaget* udtalte *Arbejdsløshedsraadet*, at Udgangspunktet maatte være at skaffe de paagældende »et Livsophold, der vel er bedre end den Understøttelse, de hidtil har subsisteret for, men som er ringere end det Arbejdsvederlag, som det fri Arbejde byder sine Arbejdere«. Dette kunde saa efter Raadets Opfattelse opnaas *enten* gennem en Nedsættelse af Arbejdstiden med Ydelse af den fulde (tarifmæssige) Løn *eller* gennem et Arbejdsvederlag, der — paa Basis af en lige lang Arbejdstid for samtlige Arbejdere — sattes i Forhold til den Understøttelse, vedkommende arbejdsløse i Almindelighed efter sine Forhold vilde være henvist til.

Ministeriet, som var enig i Raadets Udgangspunkt, mente, at det retteste vilde være ved disse Arbejder, der direkte eller indirekte blev udført af Staten, at betale *overenskomstmæssig* Løn. Omfanget af den enkeltes Deltagelse i Arbejdet maatte saa fastsættes af Arbejdest Ledelse, men man havde dog anset det for rettest at angive de Grænser, inden for hvilke de enkelte arbejdsløse *normalt* skulde deltage i Arbejdet (se ovfr. Stk. 2). — Flytningsbestemmelsen i Stk. 3 tog Sigte paa at hindre Misbrug.

I § 5 blev det paalagt de ved disse Arbejder beskæftigede Personer, som havde haft *Indtægt ved andet Arbejde*, at gøre Anmeldelse herom for vedkommende Arbejdsleder, saaledes at dette Forhold kunde *tages i Betragtning* ved eventuel